

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 67/07-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 23. mája 2007 predbežne prerokoval návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade § 8 ods. 6 písm. b) zákona č. 93/2005 Z. z. o autoškolách a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky p r i j í m a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 23. marca 2007 doručený návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) na začatie konania o súlade § 8 ods. 6 písm. b) zákona č. 93/2005 Z. z. o autoškolách a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Navrhovateľ v odôvodnení svojho návrhu okrem iného uvádza:

«Podľa § 8 ods. 6 písm. b) zákona o autoškolách za bezúhonného sa na účely rozhodovania o udelení inštruktorského oprávnenia nepovažuje ten, kto sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo komu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a jeho sankcia nebola zahladená.

Podľa čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy každý má právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť.

Týmito ustanoveniami sa Národná rada Slovenskej republiky (ďalej len „zákonodarca“) dôsledne neriadila.

Ustanovenie čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy ukladá všetkým štátnym orgánom - a teda aj zákonodarcovi - povinnosť chrániť princípy materiálneho právneho štátu, medzi ktoré patrí aj právna istota. Povinnosťou zákonodarcu je preto zabezpečiť svojou činnosťou reálnu možnosť uplatnenia práv tými subjektami, ktorým boli priznané (I. ÚS 17/99, I. ÚS 10/98).

Ak teda čl. 35 ods. 1 Ústavy priznáva každému slobodnú voľbu povolania a právo podnikat', nemožno považovať za ústavne konformnú právnu úpravu, ktorá pre realizáciu tohto práva stanovuje objektívne nesplniteľnú podmienku. Takáto podmienka je zakotvená i v § 8 ods. 6 písm. b) zákona o autoškolách.

Vykonávať povolanie inštruktora autoškoly je možné len na základe vydaného inštruktorského oprávnenia. Inštruktorské oprávnenie možno vydať len osobe, ktorá popri splnení ďalších zákonných podmienok preukáže svoju bezúhonnosť. Zákonodarca v ustanovení § 8 ods. 6 písm. b) zákona o autoškolách podmienil existenciu bezúhonnosti zahladením sankcie za priestupok, pričom prehliadol, že zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ani iný platný zákon neumožňuje zahľadenie sankcií za priestupky či iné obdobné delikty, a to ani vo všeobecnosti, ani zvlášť vo vzťahu k sankcii zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Z tohto dôvodu nie je ustanovenie § 8 ods. 6 písm. b) zákona o autoškolách v súlade s čl. 35 ods. 1 s použitím čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy.»

Navrhovateľ navrhuje, aby ústavný súd na základe jeho návrhu vydal tento nález:

„Ustanovenie § 8 ods. 6 písm. b) zákona o autoškolách nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 vetou prvou a čl. 35 ods. 1 Ústavy.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd návrh navrhovateľa prerokoval a keďže pri predbežnom prerokovaní, nezistil žiadne dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, prijal ho na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2007